

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 62/2016-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. januára 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Silviou Sovovou, Diamantová 10, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 11 Co 231/2012-147 zo 7. júna 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. januára 2014 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Silviou Sovovou, Advokátska kancelária, Diamantová 10, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“)
. k. 11 Co 231/2012-147 zo 7. júna 2013.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza:

„Okresný súd Košice I v právnej veci mňa ako navrhovateľa proti odporcovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] svojím rozsudkom zo dňa 16. 1. 2009 č. k. 12 C/189/2008 rozhodol o určení, že okamžité skončenie môjho pracovného pomeru zo dňa 19. 6. 2008 je neplatné. Krajský súd v Košiciach svojím rozsudkom zo dňa 8. 6. 2009 pod č. k. 5 Co/160/2009 tento rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, v dôsledku čoho sa stal právoplatným.

Po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 16. 1. 2009 č. k. 12 C/159/2008:

Podal dňa 9. 9. 2013 odporca návrh na obnovu konania č. k. 12 C/189/2008.

Okresný súd Košice I. svojím uznesením zo dňa 25. 1. 2010 č. k. 36 C/398/2009 návrh na obnovu konania zamietol.

Na základe odvolania odporcu Krajský súd v Košiciach svojím uznesením zo dňa 29. 6. 2010 č. k. 2 Co/95/2010 uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 25. 1. 2010 zrušil.

Na pojednávaní dňa 3. 5. 2011 Okresný súd Košice I vyhlásil uznesenie č. k. 36 C/398/2009, ktorým súd povolil obnovu konania. Toto uznesenie mne nebolo doručené. Na pojednávaní dňa 3. 5. 2011 som bol s [REDAKOVANÉ], ktorý sa mi predstavoval ako advokát.

Po tom, čo mi bola doručená výzva pred exekúciou od protistrany a po tom, čo mi bol súdnym exekútorom zablokovaný účet som zistil, že [REDAKOVANÉ] prevzal v mojom mene uznesenie, proti tomuto sa neodvolal, potom predkladal súdu lekárske potvrdenia, že nebol zdravotne v poriadku, žiadal o odpúšťanie lehoty, atď., o čom som ja nemal žiadnu vedomosť. Zistil som, že menovaný je v podstate zatajujúci sa podvodník, resp. psychicky chorá osoba, nikdy nebol advokátom a nebol ani odborne, ani zdravotne spôsobilý na zastupovanie mojej osoby. Jeho konanie nemohlo platne ani účinne vyvolať účinky voči mojej osobe.

Dňa 23. 5. 2012 som prostredníctvom svojej právnej zástupkyne požiadal Okresný súd Košice I o právne účinné doručenie Uznesenia OS KE I zo dňa 3. 5. 2011 č. k. 36 C/398/2009. Požadované uznesenie mi bolo skutočne doručené dňa 4. 6. 2012.

Dňa 13. 6. 2012 som podal do podateľne Okresného súdu Košice I proti Uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 3. 5. 2011 č. k. 36 C 398/2009 odvolanie.

Okresný súd Košice I svojím uznesením zo dňa 15. 6. 2012 č. k. 36 C/398/2009 zrušil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti na prvopise uznesenia Okresného súdu Košice I zo dňa 3. 5. 2011 č. k. 36 C/398/2009, ktorým bola na návrh odporcu povolená obnova konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 12 C/189/2008 a ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa nahradiť odporcovi trovy konania. Dôvodom vydania uznesenia zo dňa 15. 6. 2012 bola tá skutočnosť, že súd po preštudovaní spisu zistil, že plnou mocou zo dňa 13. 2. 2011 založenou v spise navrhovateľ udelil plnú moc [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] na zastupovanie v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C/189/2008. [REDAKOVANÉ] teda nebol oprávnený na zastupovanie navrhovateľa v konaní 36 C/398/2009.

Krajský súd v Košiciach svojím uznesením zo dňa 7. 6. 2013 č. k. 11 Co/228/2012 zmenil uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 15. 6. 2012 č. k. 36 C 398/2009, ktorým bola zrušená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti na prvopise uznesenia Okresného súdu Košice I zo dňa 3. 5. 2011 č. k. 36 C 398/2009 tak, že táto doložka sa nezrušuje...

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. 6. 2013 č. k. 11 Co/228/2012 mi bolo doručené prostredníctvom mojej právnej zástupkyne dňa 11. 9. 2013. Krajský súd v Košiciach rozhodujúc o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 15. 6. 2012 dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.“

Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uvádza dôvody, ktoré smerujú proti odôvodneniu napadnutého uznesenia krajského súdu (s. 4 – 9 sťažnosti) a ktoré sa týkajú existencie alebo platnosti udelenia splnomocnenia [REDAKOVANÉ] (k platnosti prijatia splnomocnenia z jeho strany, k jeho spôsobilosti na právne úkony, k platnosti prevzatia uznesenia Okresného súdu Košice I z 3. mája 2011 jeho osobou), k osobe ktorého uvádza: „Nemal som vedomosť o tom, že táto osoba je osobou psychicky chorou. Podanie zo dňa 5. 9. 2011, ktoré by malo o takejto vedomosti svedčiť, som nielenže nenapísal, ale ani nikdy nevidel

a nepodpísal. Vykonštruoval ho vo svojej myslí [REDAKOVANÉ], ktorý ho aj podpísal akoby v mojom mene, pričom pravdepodobne neuviedol, že tak robí v zastúpení (prosím o porovnanie podpisov).

O tom, že menovaný prevzal akoby v mojom mene uznesenie o povolení obnovy konania, že nebolo podané odvolanie, a že následne boli podávané nejaké žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty som nemal potuchy.

Nemal som žiadnu vedomosť o tom, že [REDAKOVANÉ] nie je osobou odborne ani zdravotne spôsobilou na zastupovanie mojej osoby...

Z uvedeného dôvodu som podal proti Uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. 6. 2013 č. k. 11 Co/228/2012 dovolanie na Okresný súd Košice I dňa 9. 10. 2013. O tomto mojom dovolaní ešte len rozhodne Najvyšší súd SR...

Z dôvodu zachovania svojich práv a s prihliadnutím na to, že Krajský súd v Košiciach pravdepodobne považuje svoje uznesenie zo dňa 7. 6. 2013 č. k. 11 Co/231/2012 o zastavení odvolacieho konania za právoplatné, podal som proti tomuto Uzneseniu aj dovolanie dňa 11. 12. 2013, a to ako do podateľne Okresného súdu Košice I., tak aj do podateľne Krajského súdu v Košiciach.

Mnou napadnutým uznesením zo dňa 7. 6. 2013 č. k. 11 Co/231/2012 Krajský súd Košice odvolacie konanie o mojom odvolaní zo dňa 13. 6. 2012 zastavil z dôvodu podľa § 104 ods. 1 O. s. p. V podstate z dôvodu, že súd mal za to, že o mojom odvolaní už súd predtým rozhodoval (pozn. tak, že odmietol odvolanie podané [REDAKOVANÉ] ako oneskorené). Krajský súd v Košiciach to vyhodnotil ako prekážku rozhodnutej veci. Keďže takúto prekážku podľa súdu nebolo možné odstrániť, súd odvolacie konanie zastavil.

Uvedené považujem za bezprávny postup Krajského súdu v Košiciach. Krajský súd v Košiciach pri vydávaní rozhodnutia zo dňa 7. 6. 2013 č. k. 11 Co/231/2012 nesprávne zistil skutkový stav a vychádzal z nesprávneho posúdenia veci rovnako, ako tomu bolo pri vydávaní Uznesenia zo dňa 7. 6. 2013 č. k. 11 Co 228/2012. V tejto súvislosti sa v celom rozsahu odvolávam na dôvody uvedené v čl. II tejto mojej sťažnosti, nebudem ich uvádzať opakovane.

Právne relevantne mi bolo uznesenie Okresného súdu Košice I. zo dňa 3. 5. 2011 č. k. 36 C/398/2009 o povolení obnovy konania vedeného na Okresnom súde Košice I.

pod sp. zn. 12 C/189/2008 doručené prostredníctvom mojej právnej zástupkyne JUDr. Sovovej dňa 4. 6. 2012.

Proti tomuto som sa riadne, v zákonnej 15-dňovej lehote odvolal svojim odvolaním zo dňa 12. 6. 2013 podaným do podateľne Okresného súdu Košice I dňa 13. 6. 2013.

O dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu rozhoduje príslušný Krajský súd. V tomto prípade teda Krajský súd v Košiciach nemal žiadne právo odvolacie konanie o mojom riadne podanom odvolaní zastaviť...

Mám za to, že Krajský súd v Košiciach vydaním svojho Uznesenia zo dňa 7. 6. 2013 č. k. 11 Co/231/2012 o zastavení odvolacieho konania porušil moje ústavné právo na spravodlivé prerokovanie veci, jeho postupom... mi bola odňatá možnosť konať pred súdom.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a vydal tento nález:

„1. Právo sťažovateľa

- na súdnu ochranu zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky,

- na zákonné prerokovanie veci zákonným sudcom zakotvené v článku 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a,

- právo na spravodlivé prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom zakotvené v čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. 6. 2013 č. k. 11 Co/231/2012 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7. 6. 2013 č. k. 11 Co/231/2012 a vec vracia Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ako vyplýva z obsahu i petitu sťažnosti, sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu č. k. 11 Co 231/2012-147 zo 7. júna 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8. septembra 2014 a vykonateľnosť 12. septembra 2014. Sťažovateľ tvrdí, že označeným uznesením krajský súd porušil jeho základné právo na spravodlivé prerokovanie veci a jeho postupom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktorý bol vo veci sťažovateľa odvolacím súdom, bol prípustný mimoriadny opravný prostriedok (sťažovateľ podal proti napadnutému uzneseniu dovolanie). Podľa zistenia ústavného súdu o predmetnom návrhu sťažovateľa koná Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v dovolacom konaní, ktoré sa vedie pod sp. zn. 7 Cdo 290/2014. O dovolaní sťažovateľa najvyšší súd dosiaľ nerozhodol.

Keďže príslušným súdom na poskytnutie ochrany proti namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa je v tomto štádiu konania najvyšší súd, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa je neprípustná, a preto ju z uvedeného dôvodu uplatnením zásady *ratio temporis* odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že v judikatúre ústavného súdu sa aj pod vplyvom judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ustálil právny názor (napr. I. ÚS 169/09, I. ÚS 289/09), podľa ktorého v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je takáto sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o dovolaní. Zároveň ústavný súd v tejto súvislosti vo svojej judikatúre uvádza (napr. m. m. I. ÚS 184/09, I. ÚS 237/09, I. ÚS 239/09, IV. ÚS 49/2010, IV. ÚS 453/2010), že lehota na podanie sťažnosti po rozhodnutí o dovolaní bude považovaná v zásade za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu, s výnimkou prípadov, keď to konkrétne okolnosti veci zjavne vylučujú. Nie je preto dôvodné, aby sťažovateľ v prípade podania dovolania podal zároveň aj sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, pretože aj za predpokladu, že by príslušný súd dospel k záveru, že dovolanie odmietne, nemožno sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy smerujúcu proti rozhodnutiu, ktoré predchádzalo rozhodnutiu súdu príslušného rozhodovať o dovolaní, odmietnuť pre jej oneskorenosť (porovnaj k tomu aj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 8. 11. 2007 vo veci Soffer proti Českej republike, sťažnosť č. 31419/04, alebo rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. 11. 2002 vo veci Zvolský a Zvolská verzus Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, a jeho body 51, 53, 54).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2016